

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-238/03 P: Maja Srl proti Komisi Evropských společností⁽¹⁾**(Opravný prostředek — Finanční podpora Společenství — Zrušení podpory poskytnuté na modernizaci jednotky zemědělské výroby)**

(2005/C 45/23)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-238/03 P, Maja Srl, původně Ca' Pasta Srl (advokáti: P. Piva, R. Mastroianni, G. Arendt), přičemž dalším účastníkem řízení je Komise Evropských společností (zmocněnci: C. Catta-briga a L. Visaggio, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, avocát), jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora podaný dne 28. května 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Maja Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

Žaloba podaná dne 29. října 2004 Komisí Evropských společností proti Švédskému království

(Věc C-459/04)

(2005/C 45/24)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudnímu dvoru Evropských společností byla předložena dne 29. října 2004 žaloba směřující proti Švédskému království podaná Komisí Evropských společností, zastoupenou H. Krepelem a J. Enegrenem, jako zmocněnci, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Švédské království tím, že nedefinovalo nezbytné schopnosti a způsobilosti zaměstnanců určených k prová-

dění činností týkajících se ochrany a prevence rizik vztahujících se k ochraně zdraví a bezpečnosti podle čl. 7 odst. 8 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Společenství.

2. uložil Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Článek 7 odst. 8 směrnice nestanoví v členských státech úplnou harmonizaci definice schopností a způsobilostí zaměstnanců provádějících opatření vztahující se k službám pro ochranu a prevenci, ale dává členským státům právo rozhodnout se podle vlastního uvážení, jak definovat znalosti potřebné pro dosažení souladu s tímto ustanovením. Avšak definice ve vnitrostátním právu musí stanovit určitou minimální úroveň znalostí, aby směrnice byla provedena uspokojivým způsobem.

Vnitrostátní právo musí minimálně zahrnovat objektivní metodu, kterou se zjistí, že taková osoba absolvovala předepsaná školení a skutečně má nezbytné zkušenosti a znalosti.

Jak nařízení, tak ani pokyny vydané Arbetsmiljöverket (Úřad pro pracovní prostředí) nezahrnují definici schopností nebo způsobilostí zaměstnanců provádějících opatření vztahující se k pracovnímu prostředí, která je nezbytná pro správné provedení čl. 7 odst. 8.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Sigmaringen ze dne 28. září 2004 ve správní věci Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen, proti Bádensku-Württembersku

(Věc C-489/04)

(2005/C 45/25)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společností byla usnesením Verwaltungsgericht Sigmaringen ze dne 28. září 2004 ve správní věci Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen, proti Bádensku-Württembersku, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 29. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.